

Zaak 2020-089

Datum uitspraak: 16 september 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Materieel strafrecht (RS0702), gevestigd te Heerlen, verweerders.

## I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 18 juni 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (4) op 14 mei 2020 voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702) in onvoldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 16 juni 2020 en dit aangevuld per e-mail d.d. 23 juni 2020.
3. Verweerders en appellante zijn gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante had voor het tentamen d.d. 14 mei 2020 oorspronkelijk een vier (4) behaald met 41 punten. In de schikkingsfase heeft appellante er 2 punten bijgekregen (43 punten). Eveneens heeft appellante 5 coulancepunten ontvangen, waarna de uitslag opnieuw is vastgesteld met cijfer vijf (5) met 48 punten.
4. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
5. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
6. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 16 september 2020 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft afgezien van de mogelijkheid om te worden gehoord. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer mr. M. Visser, examiner van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting.

## II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RS0702), in het bijzonder tegen de vragen 1A, 2A, 2B en 3. Daarnaast heeft appellante bezwaren tegen het niet toepassen van de compensatieregeling. Appellante voert aan dat zij in aanmerking dient te komen voor 5 extra punten.
3. Met betrekking tot vraag 1A is appellante van mening dat zij tot dezelfde conclusie komt als het antwoordmodel. Voorts voert zij aan dat zij de diverse vereisten van medeplegen heeft toegepast en is



- zij van mening dat haar antwoord overeenkomt met het modelantwoord.
- Met betrekking tot vraag 2A is appellante van mening dat zij komt tot het toepassen van de rechtsregels, al komt zij tot een andere conclusie dan het modelantwoord. Zij heeft het element culpa en het vereiste van voorzienbaarheid genoemd, op basis waarvan zij van mening is dat zij in aanmerking dient te komen voor een hoger aantal punten. Voor vraag 2B geldt volgens appellante dat zij haar antwoord goed heeft gemotiveerd en de stof goed heeft toegepast.
- Met betrekking tot vraag 3 is appellante van mening dat zij haar antwoord deugdelijk heeft gemotiveerd, op basis waarvan zij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van een hoger aantal punten.
4. Appellante merkt in algemene zin op dat zij in aanmerking dient te komen voor een hoger cijfer. Voorts is appellante van mening dat haar tentamen streng(er) werd nagekeken. Appellante heeft als onderdeel van haar beroepschrift de uitwerking inclusief beoordeling van een medestudent toegevoegd.
  5. De examiner heeft met betrekking tot vraag 1A in zijn verweerschrift en ter zitting toegelicht dat diverse onderdelen van het antwoordmodel niet terugkomen in het antwoord van appellante. Ze komt bij de beantwoording van de vraag niet tot het toepassen van de feiten op de casus. Appellante heeft aldus de examiner 5 punten gekregen voor haar uitwerking omtrent 'medeplegen' en 3 punten voor haar uitwerking omtrent 'opzet'.  
Met betrekking tot vraag 2A heeft de examiner in zijn verweerschrift en ter zitting toegelicht dat appellante niet alle onderdelen heeft uitgewerkt. Appellante is er ten onrechte vanuit gegaan dat zij het causaal verband niet meer behoefde uit te werken. Voor vraag 2B geldt dat appellante niet concreet, op de vraag toegespitst, aangeeft wat er aan de beoordeling schort.  
De examiner heeft met betrekking tot vraag 3 in zijn verweerschrift en ter zitting toegelicht dat het een moeilijke vraag betrof. De vraag is daarom welwillend nagekeken. De examiner licht toe dat appellante de pogingsleer niet heeft uitgewerkt. Verder merkt de examiner op dat appellante ten onrechte bij de uitwerking van haar antwoord in gaat op het onderscheid tussen relatief of absoluut ondeugdelijke poging, terwijl er in de casus sprake is van een deugdelijk middel en het onderscheid daarom niet relevant is.
  6. Met betrekking tot het door appellante overgelegde tentamen van een medestudent merkt de examiner op dat appellante daartoe geen toegang had behoren te krijgen, omdat het een geheim tentamen betreft. De examiner voert voorts aan dat het tentamen van de Open Universiteit auteursrechtelijk beschermd is. Het is bij de honderden tentamens die bij dit vak gemaakt zijn, een onmogelijke opgave om de beoordeling van individuele tentamens op detailniveau te vergelijken. Voorts merkt de examiner op dat de beoordeling van een tentamen plaatsvindt in de context van dat specifieke tentamen en de gegeven antwoorden in zijn geheel. De examiner is van mening dat hij in redelijkheid het tentamenwerk van andere studenten niet bij zijn verweer hoeft te betrekken.
  7. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
  8. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
  9. Het College merkt op dat appellante voor het tentamen d.d. 14 mei 2020 oorspronkelijk een vier (4) had behaald met 41 punten. In de schikkingsfase heeft appellante er 2 punten bijgekregen (43 punten). Eveneens heeft appellante 5 coulancepunten ontvangen, waarna de uitslag opnieuw is vastgesteld met cijfer vijf (5) met 48 punten. Bij 55 punten wordt het cijfer zes (6) toegekend.
  10. Met betrekking tot de vragen 1A en 2A kan de examiner gevolgd worden in diens verweer dat appellante niet komt tot het noemen van de diverse elementen zoals deze volgen uit het antwoordmodel, daar zij niet komt tot de (juiste) toepassing van de rechtsfeiten op de casus. Voor vraag 2B geldt dat appellante heeft aangegeven dat zij tot een andere conclusie komt, maar dat zij wel blijkt heeft gegeven dat ze de stof begrijpt en kan toepassen. Met de examiner is het College van oordeel dat appellante hier haar beroep onvoldoende concreet onderbouwt.  
Met betrekking tot vraag 3 kan de examiner worden gevolgd in diens verweer dat appellante bij de beantwoording van de vraag niet komt tot de juiste toepassing van de pogingsleer.



11. Het College overweegt dat de examinerator de toekenning van het aantal punten voldoende heeft gemotiveerd en voorts ziet zij geen aanleiding om aan te nemen dat het modelantwoord kennelijk onredelijk is.
12. Voorts overweegt het College dat het tentamenwerk van appellante individueel werd beoordeeld op basis van een modelantwoord. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appellant gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examinerator gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vragen de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan.
13. In het verlengde hiervan slaagt ook het beroep van appellante op het gelijkheidsbeginsel niet. Het College acht de motivering van de examinerator, dat de beoordeling van een tentamen plaatsvindt in de context van dat specifieke tentamen en de gegeven antwoorden in zijn geheel, niet onredelijk, tenzij sprake zou zijn van identieke antwoorden die aantoonbaar verschillend zijn beoordeeld en gewaardeerd. Daarvan is het College in deze zaak niet gebleken.
14. Het voorgaande mede in aanmerking genomen, acht het College, in het kader van de terughoudende toets die haar toekomt, de toekenning van het aantal punten wegens het niet benoemen van alle relevante rechtsfeiten, het ontbreken van een juiste toepassing op de casus en het geven van onvolledige uitwerkingen redelijk.
15. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.



III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. O. Firssova en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 16 september 2020

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,



S.E.M. van der Westen LLB

*Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag*

